

Speech Laura Honders
Lancering wereldbevolkingsrapport UNPFA
Den Haag, 17 april 2024

Goedemiddag,

Ik ben Laura Honders, en werk als adviseur voor seksuele en reproductieve gezondheid en rechten bij het Liliane Fonds. Dit is een organisatie die zich inzet voor de rechten van kinderen en jongeren met een beperking in het globale Zuiden. Vandaag sta ik hier níet voor mezelf, maar voor Nicole, Anguach, Eric, Kurt, Anh, Kioko en Yohana, jongeren met een beperking uit Oost-Afrika en Zuid Oost Azië. Zij hebben met mij hun ervaringen gedeeld over de uitdagingen en kansen in het bevorderen van de seksuele en reproductieve gezondheid en rechten van jongeren met een beperking; jongeren zoals zij

Terwijl we de 30e verjaardag van de Internationale Conferentie over Bevolking en Ontwikkeling (ICPD+30) en de bijbehorende vooruitgang vieren, moeten we erkennen dat er nog steeds een groot deel van de mensen achter blijft. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat iedereen, ongeacht hun beperking, gelijke toegang heeft tot SRGR-diensten en informatie? Ik roep op tot actie voor een inclusieve en rechtvaardige toekomst, helemaal voor jongeren met een handicap.

Ik heb met jongeren met verschillende handicaps uit verschillende landen in Afrika en Azië besproken wat volgens hen de belangrijkste prioriteiten zijn voor de komende dertig jaar als we serieus zijn over het betrekken van personen met een handicap en leave no one behind.

Er zijn uitdagingen die hen systematisch buitensluiten: stigma, negatieve perspectieven rondom SRGR en mensen met een handicap, armoede, discriminatie en barrières in het onderwijs en de gezondheidszorg. Dit maakt hen kwetsbaarder voor misbruik en schendt hun fundamentele recht op seksuele en reproductieve gezondheid. Om deze uitdagingen aan te pakken, raden we vier prioriteiten aan:

Ten eerste: zorg voor seksuele voorlichting die inclusief is, op zowel de vorm bijvoorbeeld gebarentaal als inhoud, zodat jongeren met een handicap, samen met hun leeftijdsgenoten bewust worden van hun seksuele en reproductieve gezondheid en rechten. Het gaat hierbij om het voorkomen van misbruik, maar ook om het aanmoedigen van het maken van eigen keuzes en het verkennen van alle aspecten van seksuele rechten, zoals het leren kennen van je eigen lichaam, je eigen ontwikkeling en ontdekken wat je fijn vindt. Wensen EN grenzen.

Ten tweede: ontkracht mythes en misvattingen over handicap en seksuele en reproductieve gezondheid en rechten. Zet jongeren met een handicap in als pleitbezorgers, voorlichters, onderzoekers.

Ten derde: erken de unieke uitdagingen waarmee jongeren met een handicap worden geconfronteerd, zorg voor een intersectionele aanpak om die barrières aan te pakken. Ook jongeren met een beperking zijn geen homogene groep. Samenwerking met en tussen

verschillende bewegingen is daarvoor noodzakelijk. Dit moet binnen én buiten de gehandicaptenbeweging gebeuren.

Tot slot: voer het beleid uit. Te vaak zien we dat er beleid ligt op inclusieve gezondheidszorg, maar dat deze niet worden uitgevoerd. Voor jongeren met een beperking, die vaker slachtoffer zijn van seksueel geweld, zijn inclusieve en toegankelijke gezondheidszorgdiensten van levensbelang.

Het is hoog tijd dat we afstappen van retoriek en daadwerkelijk concrete maatregelen nemen. Hoe zorgen we ervoor dat jongeren zoals jongeren zoals Nicole, Anguach, Eric, Kurt, Anh, Kioko en Yohana volledig worden betrokken bij het vormgeven van beleid en in het implementeren van programma's voor seksuele en reproductieve gezondheid en rechten en dat het beleid dat er ligt wordt uitgevoerd zonder stigma en discriminatie? Want iedereen heeft het recht op seksuele en reproductieve gezondheid, en het maakt niet uit of je in Nederland woont, Indonesië of Kenia of een handicap hebt of niet.

Dank u wel.